

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Väliaikainen painos

P8_TA-PROV(2015)0410

Radikalisoitumisen ja terroristijärjestöjen harjoittaman unionin kansalaisten värväyksen ennaltaehkäiseminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. marraskuuta 2015 radikalisoitumisen ja terroristijärjestöjen harjoittaman unionin kansalaisten värväyksen ennaltaehkäisemisestä (2015/2063(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10 ja 21 artiklan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 4, 8, 10, 16, 67, 68, 70, 71, 72, 75, 82, 83, 84, 85, 86, 87 ja 88 artiklan,
- ottaa huomioon julkaisun "European Union Minorities and Discrimination Survey Data - Focus Report 2: Muslims" ja Euroopan unionin perusoikeusviraston tutkimuksen "Jewish people's experiences and perceptions of hate crime and discrimination in European Union Member States",
- ottaa huomioon 8. lokakuuta 2004 hyväksytyyn YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman terroritekojen aiheuttamista uhkista kansainväliselle rauhalle ja turvallisuudelle,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 6, 7 ja 8 artiklan, 10 artiklan 1 kohdan sekä 11, 12, 21, 48, 49, 50 ja 52 artiklan,
- ottaa huomioon neuvoston 25. helmikuuta 2010 hyväksymän unioni sisäisen turvallisuuden strategian,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2010 annetun komission tiedonannon "EU:n sisäisen turvallisuuden strategian toteuttamissuunnitelma: viisi askelta kohti turvallisempaa Eurooppaa" (COM(2010)0673), joka koskee radikalisoitumisen tunnistamista koskevan unionin verkoston perustamista,
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2013 antamansa päätöslauselman toisesta kertomuksesta EU:n sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanosta¹,

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0384.

- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Terrorismiin ja väkivaltaisiin ääriliikkeisiin johtavan radikalisoitumisen ehkäiseminen: EU:n toimien tehostaminen” (COM(2013)0941),
- ottaa huomioon radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen torjumiseksi laaditun tarkistetun EU:n strategian, joka hyväksyttiin oikeus- ja sisäasioiden neuvoston istunnossa 19. toukokuuta 2014 ja jonka neuvosto vahvisti kokouksessaan 5. ja 6. kesäkuuta 2014 (9956/14),
- ottaa huomioon 20. kesäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Viimeinen kertomus vuosien 2010–2014 sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanosta” (COM(2014)0365),
- ottaa huomioon EU:n terrorismitilannetta ja -suuntauksia vuonna 2014 käsittelevän Europolin raportin (Terrorism Situation and Trend Report – TE-SAT),
- ottaa huomioon 24. syyskuuta 2014 hyväksytyt YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman terroritekojen aiheuttamista uhista kansainväliselle rauhalle ja turvallisuudelle (pätöslauselma 2178 (2014)),
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2014 kokoontuneelle Eurooppa-neuvostolle esitetyn EU:n terrorismitorjunnan koordinaattorin raportin (15799/14),
- ottaa huomioon 17. joulukuuta 2014 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin sisäisen turvallisuuden strategian uudistamisesta¹,
- ottaa huomioon 9. lokakuuta ja 5. joulukuuta 2014 pidetyn oikeus- ja sisäasioiden neuvoston kokouksen päätelmät,
- ottaa huomioon 11. tammikuuta 2015 pidetyssä oikeus- ja sisäasioiden neuvoston epävirallisessa kokouksessa hyväksytyt julkilausuman,
- ottaa huomioon 28. tammikuuta 2015 pidetyssä täysistunnossa käymänsä keskustelun terrorisminvastaisista toimista,
- ottaa huomioon terrorismin vastaisista toimista 11. helmikuuta 2015 antamansa päätöslauselman²,
- ottaa huomioon Riiassa 29.–30. tammikuuta 2015 pidetyn oikeus- ja sisäasioiden neuvoston epävirallisen kokouksen,
- ottaa huomioon 12. ja 13. maaliskuuta 2015 kokoontuneen oikeus- ja sisäasioiden neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2015 annetun komission tiedonannon Euroopan turvallisuusagendasta (COM(2015)0185),
- ottaa huomioon unionin tuomioistuimen antaman tuomion tietojen säilyttämisestä annetusta direktiivistä,

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0102.

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0032.

- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2015 hyväksytyt terrorismin ennaltaehkäisyä koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen lisäpöytäkirjan sekä väkivaltaisten ääriliikkeiden ja terrorismiin johtavan radikalisoitumisen torjuntaa koskevan Euroopan neuvoston toimintasuunnitelman,
 - ottaa huomioon komission vihreän kirjan aiheesta "Keskinäisen luottamuksen lujittaminen Euroopan oikeudenkäyttöalueella – Vihreä kirja EU:n rikosoikeuden soveltamisesta vapaudenmenetykseen liittyvissä kysymyksissä" (COM(2011)0327),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön ja ulkoasiainvaliokunnan sekä kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnot (A7-0316/2015),
- A. toteaa, että yli 5 000 unionin kansalaista on liittynyt terroristijärjestöihin ja muihin sotilaallisiin ryhmiin, erityisesti Isis (Da'esh) -järjestön, Jahbat al-Nusran ja muiden järjestöjen riveihin, Euroopan unionin ulkopuolella, erityisesti Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueella (MENA-alue); toteaa, että tämä ilmiö voimistuu ja laajenee kaiken aikaa;
 - B. toteaa, että radikalisoitumisesta on tullut termi, jolla kuvataan sellaisten ihmisten muodostamaa ilmiötä, joiden tukemat suvaitsemattomat mielipiteet, näkemykset ja ajatukset saattavat johtaa väkivaltaiseen ääriajatteluun;
 - C. toteaa, että äskettäiset terrori-iskut Ranskassa, Belgiassa, ja Tunisiassa ja Kööpenhaminassa ovat korostaneet turvallisuushuolta, joka näiden "ulkomaalaisten" taistelijoiden, jotka usein ovat EU:n kansalaisia, läsnäolosta ja liikkumisesta Euroopan alueella ja sen lähialueilla aiheutuu; toteaa, että EU tuomitsee erittäin voimakkaasti nämä iskut ja on sitoutunut taistelemaan terrorismia vastaan jäsenvaltioiden rinnalla EU:n alueella ja sen ulkopuolella;
 - D. toteaa, että Pariisissa 13. marraskuuta 2015 tehdyt kauheat terrori-iskut, joissa satoja ihmisiä kuoli tai loukkaantui, ovat jälleen osoittaneet, että jäsenvaltioiden ja unionin on toteutettava viipymättä koordinoituja toimia radikalisoitumisen estämiseksi ja terrorismin torjumiseksi;
 - E. pitää terrorismin uhkaa EU:ssa merkittävänä erityisesti niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat osallistuneet tai osallistuvat edelleen sotilaallisesti ulkoisiin operaatioihin Lähi-idässä ja Afrikassa;
 - F. katsoo, että näiden "eurooppalaisten taistelijoiden" radikalisoituminen on monimutkainen ja dynaaminen ilmiö, jonka taustalla on maailmanlaajuisten, sosiologisten ja poliittisten tekijöiden kokonaisuus; katsoo, että radikalisoitumiselle ei voida määrittää yksittäistä profiilia, vaan se koskee yhteiskunnallisesta alkuperästä riippumatta miehiä, naisia ja varsinkin nuoria eurooppalaisia, joiden yhteinen piirre on tuntee joutuneensa välirikoon yhteiskunnan kanssa; katsoo, että radikalisoitumisen syyt voivat olla yhtä lailla sosiaalis-taloudellisia, ideologisia, henkilökohtaisia tai psyykkisiä ja että tämän takia sitä voidaan ymmärtää vain ottamalla huomioon kunkin yksilön tausta;
 - G. katsoo, että terrorismin ja radikalisoitumisen vuoksi uskonnoista muodostetaan usein stereotyyppisiä käsityksiä, mikä puolestaan johtaa rasismiin, muukalaisvihaan tai

mielipiteeseen, vakaumukseen tai uskontoon kohdistuvaan suvaitsemattomuuteen perustuvien viharikosten ja vihapuheen uuteen lisääntymiseen; katsoo, että on huomautettava, että yksi radikalisoitumisen syistä on uskonnon kieroutunut väärinkäyttö eikä uskonto itsessään;

- H. toteaa, että radikalisoitumista ei voi liittää mihinkään tiettyyn ideologiaan tai vakaumukseen, mutta sitä voi ilmetä missä tahansa niistä;
- I. toteaa, että yksi väkivaltaisten ääriliikkeiden edustajien käyttämistä argumenteista nuorten värväämisessä on, että islaminvastaisuus on kasvamassa terrorismin vastaisen sodan seurauksena ja että Eurooppa ei enää ole paikka, jonne muslimit olisivat tervetulleita tai jossa he voisivat elää tasavertaisina ja harjoittaa uskontoaan ilman syrjinnän ja leimautumisen pelkoa; toteaa, että tämä voi johtaa haavoittuvuuden tunteeseen, aggressiiviseen vihaan, turhautumiseen, yksinäisyyteen ja yhteiskunnasta eristäytymiseen;
- J. katsoo, että radikalisoitumisen torjuntaa ei voida rajoittaa islamistiseen radikalismiin; toteaa, että uskonnollista radikalisoitumista ja väkivaltaisia ääriliikkeitä esiintyy myös koko Afrikan mantereella; toteaa, että myös poliittinen radikalisoituminen on koskettanut Eurooppaa vuonna 2011 Norjassa, kun Anders Behring Breivik teki iskunsa;
- K. toteaa, että suurin osa EU:n jäsenvaltioissa sattuneista terrori-iskuista on separatistijärjestöjen tekemiä;
- L. toteaa, että Europolin mukaan vuonna 2013 EU:n alueella tehtiin 152 terrori-iskua, joista kaksi oli "uskonnollisiin vaikuttimiin perustuvia" ja 84 tapauksessa vaikuttimina olivat etniset ja kansallismieliset tai separatistiset näkemykset, ja että vuonna 2012 EU:ssa tehtiin 219 terrori-iskua, joista kuusi oli "uskonnollisiin vaikuttimiin perustuvia";
- M. toteaa, että terrorismin torjunta sekä radikalisoitumisen ja terroristijärjestöjen harjoittaman unionin kansalaisten värväyksen ennaltaehkäisy kuuluvat yhä lähinnä jäsenvaltioiden toimivaltaan, mutta toteaa, että Euroopan laajuinen yhteistyö on välttämätöntä lainvalvontaviranomaisten välisen vaikuttavan ja tehokkaan tietojenvaihdon varmistamiseksi, jotta voidaan torjua terroristien aiheuttaman uhan rajat ylittävää vaikutusta; toteaa, että tarvitaan Euroopan laajuisia yhteisiä lähestymistapaa, joka tuo lisäarvoa siinä muodossa, että näitä aloja koskevaa lainsäädäntöä tarvittaessa koordinoidaan tai yhdenmukaistetaan alueella, jolla unionin kansalaiset liikkuvat vapaasti, ja terrorismin ennaltaehkäisystä ja torjunnasta tehdään tehokasta; katsoo, että laittoman asekaupan torjunnan pitäisi olla EU:n ensisijainen tavoite vakavan ja järjestäytyneen kansainvälisen rikollisuuden torjunnassa;
- N. katsoo, että ihmisoikeuksien on oltava keskeisellä sijalla unionin terrorismin torjuntaa ja radikalisoitumisen ehkäisemistä koskevissa toimintalinjoissa, ja on varmistettava, että saavutetaan oikeanlainen tasapaino yleisen turvallisuuden ja ihmisten perusoikeuksien, kuten turvallisuutta ja yksityisyyttä koskevan oikeuden sekä ilmaisun-, uskonnon- ja yhdistymisvapautta koskevan oikeuden kunnioittamisen välillä;
- O. toteaa, että juutalaisyhteisöt ovat terroristi- ja juutalaisvastaisten iskujen kohde ja että iskut saavat aikaan yhä kasvavan epävarmuuden ja pelon tunteen näiden yhteisöjen keskuudessa Euroopassa;

- P. toteaa, että terrorismin ja ulkomaisten taistelijoiden lisääntyminen on lisännyt suvaitsemattomuutta etnisiä ja uskonnollisia yhteisöjä kohtaan useissa Euroopan maissa; katsoo, että kokonaisvaltainen lähestymistapa yleisen syrjinnän ja erityisesti islamin- ja juutalaisvastaisuuden torjumiseksi täydentää erityistä terrorismiin liittyvän ääriajattelun ehkäisemistä;
- Q. toteaa, että Euroopassa on jo olemassa joitakin välineitä, joiden avulla voidaan torjua unionin kansalaisten radikalisoitumista ja että EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä täysimääräisesti näitä välineitä ja pyrittävä niiden parantamiseen, jotta välineet vastaavat paremmin EU:n ja jäsenvaltioiden nykyisiä haasteita; toteaa, että jäsenvaltiot ovat haluttomia tekemään yhteistyötä arkaluonteisilla aloilla kuten tietojen ja tiedustelutietojen jakamisessa; toteaa, että terrorismiin johtavan radikalisoitumisen merkitys on huomattavasti kasvanut ja se on täydellisessä ristiriidassa eurooppalaisten arvojen kanssa, joten on otettava käyttöön uusia keinoja, kuitenkin perusoikeuskirjaa noudattaen;
- R. toteaa, että perusoikeuksien ja kansalaisvapauksien kunnioittaminen on välttämätöntä kaikissa EU:n ja jäsenvaltioiden toteuttamissa toimenpiteissä, mikä koskee erityisesti oikeutta yksityiselämään, turvallisuuteen, tietosuojaan, syyttömyysolettamaan ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja menettelyyn sekä ilmaisunvapautta ja uskonvapautta; toteaa, että unionin kansalaisten turvallisuuden yhteydessä on suojeltava heidän oikeuksiaan ja vapauksiaan; toteaa, että nämä kaksi periaatetta ovat saman kolikon kaksi puolta;
- S. toteaa, että se, missä määrin jäsenvaltiot ottavat vastuuta radikalisoitumisriskin ehkäisemisestä ja terroristijärjestöjen harjoittaman värväyksen ennaltaehkäisystä, voi vaihdella suuresti jäsenvaltioiden välillä; toteaa, että jotkut jäsenvaltiot ovat jo ryhtyneet tehokkaisiin toimenpiteisiin, mutta toiset ovat myöhässä tämän ilmiön torjunnassa;
- T. toteaa, että vaaditaan kiireesti Euroopan laajuista yhteistoimintaa, jotta voidaan ehkäistä unionin kansalaisten radikalisoitumista ja terroristijärjestöihin värväystä ja hillitä tätä laajenevaa ilmiötä sekä estää näin unionin kansalaisten lähtö konfliktialueille, saada kotiin jääneet kansalaiset luopumaan radikalismista ja estää uudet terroriteot;
- U. toteaa, että kyseessä on kansainvälinen ilmiö ja että oppia voidaan ottaa eri puolilla maailmaa saaduista kokemuksista;
- V. toteaa, että nyt on tärkeää korostaa enemmän ennaltaehkäisytoimenpiteitä reaktiivisten toimenpiteiden sijasta unionin kansalaisten radikalisoitumisen ja terroristijärjestöihin värväyksen yhteydessä sekä panostaa niihin; toteaa, että strategia ääriliikkeiden, radikalisoitumisen ja terroristien värväyksen torjumiseksi EU:ssa voi toimia vain, jos se laaditaan yhdessä palaavien "ulkomaisten taistelijoiden" integrointia, sosiaalista osallistamista, kuntouttamista ja radikalismista luopumista koskevan strategian kanssa;
- W. katsoo, että tietyt internetin käyttömuodot edistävät radikalisoitumista antamalla koko maailman fanaatikoille mahdollisuuden olla toisiinsa yhteydessä ja värvätä haavoittuvassa asemassa olevia yksilöitä ilman minkäänlaista fyysistä kosketusta ja vaikeasti jäljitettävällä tavalla;
- X. toteaa, että on tärkeää erottaa selvästi toisistaan toiminta, jonka tarkoituksena on valmistella ja/tai tukea terrori-iskuja, ja toisaalta ääriajattelijoiden teot ja mielipiteet,

joista puuttuu tahallisuus ja tuottamuksellisuus (mens rea) ja rikollinen teko (actus reus);

- Y. toteaa, että terrorismiin johtava radikalisoituminen johtuu ilmeisesti sekä unionin sisäisistä että ulkoisista seikoista;
- Z. katsoo, että terrorismiin johtavan radikalisoitumisen torjunta on toteutettava käyttämällä globaalia lähestymistapaa, jonka tarkoituksena on taata avoin ja yhteisten arvojen perustalle nojaava Eurooppa;
- AA. katsoo, että nuorten radikalisoitumista ei pidä erottaa sosiaalisesta ja poliittisesta asiayhteydestään, ja toteaa, että sitä on tutkittava osana konflikteja ja väkivaltaa koskevia laajempia sosiologisia tutkimuksia;
- AB. katsoo, että terrorismiin johtavan radikalisoitumisen syitä ei ole riittävästi tutkittu; katsoo, että vajavaista integroitumista ei voida pitää terrorismiin johtavan radikalisoitumisen ensisijaisena syynä;
- AC. toteaa, että unionin tuomioistuimen mukaan se, että henkilö on kuulunut organisaation, joka kuuluu terroritekoihin osallistumisen vuoksi yhteisen kannan 2001/931/YUTP liitteessä olevaan luetteloon, ja se, että kyseinen henkilö on tukenut aktiivisesti kyseisen organisaation käymää aseellista taistelua, ei muodosta automaattisesti painavaa perustetta katsoa, että kyseinen henkilö on syyllistynyt ”vakavaan ei-poliittiseen rikokseen” tai ”Yhdistyneiden kansakuntien tarkoitusten ja periaatteiden vastaiseen tekoon”; toteaa, että toisaalta tilanne, jossa on painavia perusteita katsoa, että henkilö on syyllistynyt tällaiseen rikokseen tai tällaisiin tekoihin, edellyttää tiedossa olevien asioiden tapauskohtaista arviointia sekä sen arviointia, voidaanko kyseisen henkilön osoittaa olevan henkilökohtaisesti vastuussa näiden tekojen suorittamisesta;
- AD. toteaa, että toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava kansallisten tuomioistuinten valvonnassa tapauskohtainen arviointi tiedossa olevista seikoista, jotka koskevat sekä organisaatiota että kyseessä olevaa pakolaista, jos ne aikovat kumota pakolaiselle myönnetyn oleskeluluvan sillä perusteella, että kyseinen pakolainen tukee tällaista terroristiorganisaatiota;

I. Eurooppalainen lisäarvo radikalisoitumisen ennaltaehkäisyssä

1. ottaa huomioon Pariisin dramaattiset tapahtumat, tuomitsee murhaiskut ja ilmaisee osanottonsa ja solidaarisuutensa uhreille ja heidän omaisilleen; toteaa, että on tarpeen sitoutua väkivallan torjuntaan; tuomitsee myös yksityishenkilöiden ja viranomaisten käyttämät stereotypiat sekä muukalaisvihamieliset ja rasistiset puheet ja käytänteet, joilla terrori-iskut yhdistetään suoraan tai epäsuorasti pakolaisiin, jotka turvallisen paikan löytämisen toivossa parhaillaan pakenevat kotimaistaan sotaa ja väkivaltaisuuksia, joita he kokevat siellä päivittäin;
2. korostaa, että terrorismia ei saa eikä pidä yhdistää mihinkään määrättyyn uskontoon, kansallisuuteen tai kulttuuriin;
3. ilmaisee huolestuneisuutensa siitä, että jos terrorismin leviämiseen johtaviin olosuhteisiin ei puututa, Euroopan unionin kansalaisia matkustaa tulevina vuosina todennäköisesti yhä enemmän – varsinkin kun otetaan huomioon MENA-alueen sotatoimien kiihtyminen – muihin maihin liittyäkseen jihadistit- ja muihin ääriryhmiin ja he ovat todennäköisesti myös entistä merkittävämpi turvallisuusriski palatessaan

unionin alueelle ja naapurimaihin; kehottaa toteuttamaan kattavan tutkimuksen terrorismin ehkäisemiseen ja torjuntaan liittyvien kansallisten ja EU:n tason toimien tehokkuudesta;

4. vaatii komissiota asettamaan etusijalle toimintasuunnitelman radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen ehkäisemistä koskevan EU:n strategian täytäntöönpanemiseksi ja arvioimiseksi ja perustamaan tämän toimintasuunnitelman parhaiden käytäntöjen vaihtoon ja taitojen yhdistämiseen Euroopan unionissa, jäsenvaltioissa toteutettujen toimenpiteiden arviointiin ja yhteistyöhön kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa noudattaen täysin kansainvälisiä ihmisoikeusyleissopimuksia ja soveltaen monisidosryhmäiseen ja monialaiseen osallistumiseen ja konsultointiin perustuvaa lähestymistapaa; katsoo, että komission olisi oltava mukana ja tuettava jäsenvaltioita sellaisen tehokkaan ja intensiivisen viestintästrategian laatimisessa, jolla ehkäistään unionin kansalaisten ja EU:n alueella asuvien muiden kuin EU:n kansalaisten radikalisoitumista sekä heidän päätymistään terroristijärjestöjen värväämiksi;
5. pyytää jäsenvaltioita koordinoimaan strategiansa ja jakamaan käytettävissään olevat tiedot ja kokemukset, ottamaan käyttöön hyvät käytännöt sekä kansallisella että unionin tasolla ja tekemään yhteistyötä uusien aloitteiden tekemiseksi radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen torjunnan alalla saattamalla kansalliset ehkäisystrategiat ajan tasalle ja ottamalla käyttöön käytännön toimijoiden verkostot radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen torjumiseksi laaditussa EU:n strategiassa määritettyjen kymmenen ensisijaisen toiminta-alan perusteella; korostaa, että on tärkeää edistää ja vahvistaa lainvalvontaviranomaisten rajatylittävää yhteistyötä, ja painottaa, että on äärimmäisen tärkeää tarjota kentällä työskenteleville poliiseille riittävät resurssit ja koulutus;
6. pyytää paljastamaan kaikki neuvoston toimintasuunnitelmat ja suuntaviivat käynnissä olevasta radikalisoitumisen ja terroristijärjestöihin värväyksen torjumista koskevasta EU:n strategiasta;
7. katsoo, että jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten olisi nojaututtava terrorismin ennaltaehkäisyä koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen lisäpöytäkirjaan ja YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaan nro 2178, jotta saadaan aikaan yhteinen määritelmä "ulkomaalaisiksi taistelijoiksi" katsottavien henkilöiden kriminalisointia varten; kehottaa komissiota laatimaan perusteellisia tutkimuksia tärkeimmistä syistä, prosessista ja eri vaikutteista ja tekijöistä, jotka johtivat radikalisoitumiseen käyttäen tukena radikalisoitumisen torjunnan verkoston (RAN) uutta erityisvalmiuskeskusta;
8. kehottaa komissiota laatimaan tiiviissä yhteistyössä Europolin ja terrorismin torjunnan koordinaattorin kanssa Euroopan turvallisuustilannetta koskevan vuosikertomuksen, jossa käsitellään myös radikalisoitumisen riskejä ja sen seurauksia EU:n kansalaisten turvallisuudelle ja fyysiselle koskemattomuudelle, ja raportoimaan tästä aiheesta vuosittain Euroopan parlamentille;
9. korostaa, että on tärkeää käyttää täysimääräisesti jo olemassa olevia välineitä radikalisoitumisen ja unionin kansalaisten terroristijärjestöihin värväyksen ehkäisemiseksi ja torjumiseksi; korostaa, että tärkeää käyttää kaikkia asiaankuuluvia sisäisiä ja ulkoisia välineitä kokonaisvaltaisella ja kattavalla tavalla; suosittelee, että komissio ja jäsenvaltiot hyödyntävät varsinkin sisäisen turvallisuuden rahastossa käytettävissä olevia varoja poliisiyhteistyön, rikollisuuden ehkäisemisen ja torjumisen

sekä kriisinhallinnan rahoitusvälineen avulla tukeakseen radikalisoitumisen ehkäisyyn tähtäviä hankkeita ja toimenpiteitä; korostaa tärkeää tehtävää, joka RAN-verkostolla ja sen erityisvalmiuskeskuksella voi olla unionin kansalaisten radikalisoitumisen ehkäisemistä koskevan tavoitteen saavuttamisessa kokonaisvaltaisella tavalla; toivoo, että verkosto saisi enemmän julkisuutta ja näkyvyyttä radikalisoitumisen torjunnan alalla toimivien keskuudessa;

II. Väkivaltaisten ääriliikkeiden ja terrorismiin johtavan radikalisoitumisen ehkäiseminen vankiloissa

10. korostaa, että vankilat ovat yksi useista suotuisista ympäristöistä radikaalien ideologioiden levittämiseen ja terrorismiin johtavaan radikalisoitumiseen; kehottaa komissiota kannustamaan hyvien käytäntöjen vaihtoon jäsenvaltioiden välillä, jotta voidaan torjua terrorismiin johtavan radikalisoitumisen lisääntymistä Euroopan vankiloissa; kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään välittömästi toimintaan, jolla ne voivat helpottaa vankiloiden tilanahtautta, joka on akuutti ongelma monissa jäsenvaltioissa ja joka lisää radikalisoitumisen vaaraa ja vähentää kuntoutumisen mahdollisuuksia; muistuttaa, että julkiset nuorisokodit, vankilat tai sosiaaliset kuntoutuslaitokset voivat myös muuttua nuorten radikalisoitumislaitoksiksi, sillä nuoret ovat erityisen haavoittuva kohde;
11. kehottaa komissiota ehdottamaan parhaisiin käytäntöihin perustuvia suuntaviivoja toimenpiteistä, joita olisi noudatettava Euroopan unionin vankiloissa vankien radikalisoitumisen ja väkivaltaisen ääriajattelun ehkäisemiseksi ihmisoikeuksia täysin kunnioittaen; huomauttaa, että vangit, joiden on havaittu omaksuneen väkivaltaisen ääriajattelun tai jotka terroristijärjestöt ovat jo värvänneet, olisi erotettava muista vangeista yhtenä mahdollisena keinona ehkäistä sitä, että vangit ajavat uhkailulla muita vankeja terrorismiin johtavaan radikalisoitumiseen, sekä estää radikalisoitumisen leviäminen vankiloiden ulkopuolelle; varoittaa kuitenkin, että tällaisia toimenpiteitä olisi otettava käyttöön vain tapauskohtaisesti, niiden olisi perustuttava oikeuden päätökseen ja toimivaltaisten oikeusviranomaisten olisi tarkastettava ne; suosittelee edelleen, että komissio ja jäsenvaltiot tutkisivat näyttöä ja kokemuksia, joita on saatu radikalisoitumisen leviämisen estämiseksi vankiloissa tehdystä vankien erottamisesta toisistaan; katsoo, että tätä arviointia on käytettävä kansallisissa vankilajärjestelmissä noudatettavien käytäntöjen kehittämiseen; muistuttaa kuitenkin, että näiden toimenpiteiden olisi oltava oikeasuhteisia ja niissä olisi kunnioitettava täysin vangin perusoikeuksia;
12. tukee erityiskoulutuksen käynnistämistä vankiloiden koko henkilökunnalle sekä rikosoikeusjärjestelmässä toimiville yhteistyökumppaneille, uskonnollisille työntekijöille ja kansalaisjärjestöjen työntekijöille, jotka ovat vankien kanssa vuorovaikutuksessa, jotta heidät voidaan kouluttaa havaitsemaan ja ehkäisemään käytös, joka on johtamassa radikaaliin ja ääriajatteluun perustuvaan toimintaan, sekä puuttumaan siihen; korostaa, että on tärkeää kouluttaa uskonnon tai elämäntutkimuksen edustajia taikka tunnustuksettomia edustajia ja rekrytoida heitä asianmukaisesti, jotta voidaan vastata riittävällä tavalla vankien kulttuurisiin ja uskonnollisiin tarpeisiin vankiloissa ja myös myötävaikuttaa vastavoiman tarjoamiseen mahdolliselle radikalismille;
13. kannustaa asianmukaisesti rahoitettujen koulutusohjelmien toteuttamiseen Euroopan unionin vankiloissa, jotta voidaan edistää kriittistä ajattelua, uskonnollista suvaitsevaisuutta sekä vankien uudelleenintegroitumista yhteiskuntaan ja myös tarjota

erityistä apua niille, jotka ovat nuoria, haavoittuvassa asemassa tai alttiimpia radikalisoitumiselle ja terroristijärjestöjen harjoittamalle värväykselle, ja samalla ehdottomasti kunnioittaa vankien ihmisoikeuksia; katsoo, että vankilasta vapautumisen jälkeen olisi tarjottava myös täydentäviä toimenpiteitä;

14. toteaa, että keskeistä tällaisissa toimissa on vankilaympäristö, jossa kunnioitetaan vankien ihmisoikeuksia täysimääräisesti ja noudatetaan kansainvälisiä ja alueellisia normeja, kuten YK:n vankien kohtelun minimitasoa koskevia sääntöjä;

III. Terrorismiin johtavan radikalisoitumisen ehkäiseminen internetissä

15. toteaa, että internet luo maailmanlaajuisen ja rajat ylittävän luonteensa vuoksi erityisiä haasteita, ja aiheuttaa siten oikeudellisia puutteita ja tuomiovaltaa koskevia ristiriitoja sekä mahdollistavat värväjille ja radikalisoituneille henkilöille helpon etäviestinnän kaikista maailman kolkista ilman fyysisiä rajoja tai tarvetta perustaa tukikohtaa tai hakea turvapaikkaa tietystä maasta; muistuttaa, että internet ja sosiaaliset verkostot ovat merkittäviä radikalisoitumista ja fundamentalismia lietsovia foorumeita, sillä ne mahdollistavat vihapuheen ja terrorismia ylistävien viestien nopean ja laajamittaisen maailmanlaajuisen levittämisen; on huolissaan näiden terrorismia ylistävien viestien vaikutuksesta erityisesti nuoriin, sillä kyseessä on erittäin haavoittuva väestönosa; korostaa koulutuksen ja julkisten tiedotuskampanjoiden merkitystä radikalisoitumisen ehkäisemisessä verkossa; vakuuttaa olevansa sitoutunut ilmaisunvapautteen paitsi verkon ulkopuolella myös verkossa ja katsoo, että sen olisi oltava kaikkien internetin ja sosiaalisen median kautta tapahtuvan radikalisoitumisen ehkäisemistä koskevien sääntelytoimien perustana; panee merkille Euroopan tasolla internetyhtiöiden kanssa käynnistetyn vuoropuhelun, jonka tarkoituksena on estää laittoman sisällön levittäminen verkossa ja poistaa tällainen sisältö nopeasti EU:n ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti sekä tiukasti ilmaisunvapautta kunnioittaen; vaatii, että laaditaan tehokas strategia väkivaltaiseen ääriajatteluun yllyttävän laittoman sisällön havaitsemiseksi ja poistamiseksi, samanaikaisesti täysin perusoikeuksia ja ilmaisunvapautta kunnioittaen, sekä erityisesti terrorismia lietsovan propagandan vastaisen tehokkaan valistuksen leviämisen edistämiseksi;
16. muistuttaa, että internet- ja sosiaalisen median yrityksillä ja palveluntarjoajilla on lakisääteinen velvollisuus tehdä yhteistyötä jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa poistamalla kaikki laitton sisältö, jolla levitetään väkivaltaista ääriajattelua, nopeasti ja täysin kunnioittaen oikeusvaltion periaatetta ja perusoikeuksia, ilmaisunvapaus mukaan lukien; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi harkittava oikeustoimiin, myös syytetoimiin, ryhtymistä niitä internet- ja sosiaalisen median yrityksiä ja palveluntarjoajia vastaan, jotka kieltäytyvät noudattamasta hallinto- tai oikeusviranomaisten esittämää kehotusta poistaa laitton sisältö tai terrorismia ylistävä sisältö internetalustoiltaan; katsoo, että internetalustojen kieltäytymistä yhteistyöstä tai tarkoituksellista yhteistyön laiminlyömistä, joka mahdollistaa laittoman sisällön leviämisen, olisi pidettävä avunantona, jonka voidaan katsoa vastaavan rikollista aikomusta tai laiminlyöntiä, ja että tällaiseen syyllistyvät toimijat olisi saatettava oikeuden eteen;
17. kehottaa toimivaltaisia viranomaisia valvomaan entistä tiukemmin vihaa lietsovia internetsivustoja;
18. on vakuuttunut siitä, että internet on tehokas foorumi ihmisoikeuksien kunnioittamista sekä väkivallan vastustamista koskevien viestien levittämiseen; katsoo, että internetalan ja internetpalvelujen tarjoajien olisi tehtävä yhteistyötä jäsenvaltioiden viranomaisten ja

kansalaisyhteiskunnan kanssa edistääkseen tehokasta ja houkuttelevaa vastapropagandaa vihapuheille ja radikalisoitumiselle verkossa, ja että tämän vastapropagandan olisi perustuttava Euroopan unionin perusoikeuskirjaan; kehottaa digitaalisia alustoja tekemään yhteistyötä jäsenvaltioiden, kansalaisyhteiskunnan ja terrorismiin johtavan radikalisoitumisen vähentämiseen tai vihapuheiden arviointiin erikoistuneiden järjestöjen kanssa ja osallistumaan tällä tavoin ennaltaehkäisevien viestien levittämiseen, joissa vedotaan kriittiseen ajatteluun ja kehoitetaan luopumaan radikalismista, sekä sellaisten innovatiivisten laillisten keinojen määrittämiseen, joilla vastustetaan terrorismin yleistämistä ja vihapuhetta ja vaikeutetaan siten verkon kautta tapahtuvaa radikalisoitumista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään tällaisen vastavalistuksen laatimista verkossa sekä tekemään tiivistä yhteistyötä kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa demokraattisen ja väkivallan vastaisen valistuksen levitystä ja edistämiskanavien lisäämiseksi;

19. tukee ohjelmia, joilla nuoret saadaan tiedostamaan verkossa levitettävä vihapuhe ja siihen liittyvät vaarat ja joilla lisätään media- ja internetkoulutusta; tukee koulutusohjelmia, joissa aktivoidaan, koulutetaan ja muodostetaan nuorten aktivistien verkostoja puolustamaan ihmisoikeuksia verkossa;
20. katsoo, että vastapropagandan levittäminen myös kolmansissa maissa on yksi avainkeinoista terroristiryhmien houkuttavuuden torjumiseksi MENA-alueella; kehottaa EU:ta lisäämään tukeaan Syyria-viestinnän neuvoa-antavan ryhmän (SSCAT) kaltaisille aloitteille ja edistämään tämänkaltaisten hankkeiden hyödyntämistä ja rahoitusta kolmansissa maissa;
21. katsoo, että internetalan ja internetpalvelujen tarjoajien on tästä lähin mahdollistettava terrorismia yleistävien viestien vastaiseen valistukseen tarkoitettujen, radikalisoitumista ehkäisevien viestien hakusijoituksen parantaminen; katsoo, että Europoliin olisi perustettava EU:n erityisyksikkö jakamaan jäsenvaltioiden hyviä käytäntöjä ja myös tekemään jatkuvaa yhteistyötä internetin toimijoiden kanssa, jotta voidaan edistää viestejä, jotka tarjoavat vastavoiman vihapuheille ja terrorismin yleistämiselle, ja siten tehdä radikalisoimisesta internetin välityksellä vaikeampaa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan vastapropagandan ja lieventämistoimien tehokasta käyttöä internetin kautta;
22. tukee sellaisten toimenpiteiden toteuttamista kuten kaikkien internetin käyttäjien mahdollisuutta ilmoittaa helposti ja nopeasti verkossa ja sosiaalisissa medioissa jaettavasta laittomasta sisällöstä toimivaltaisille viranomaisille myös vihjelinjojen kautta, noudattaen kuitenkin ihmisoikeuksia ja erityisesti ilmaisunvapautta sekä EU:n ja jäsenvaltioiden lainsäädäntöä;
23. tuo esiin vakavat huolenaiheensa terroristijärjestöjen lisääntyvästä salausteknologian käytöstä, jonka vuoksi lainvalvontaviranomaisten on mahdotonta jäljittää ja seurata niiden viestintää ja radikalisoitumista lietsovan propagandan levittämistä, vaikka jäljittämiseen ja seurantaan olisi tuomioistuimen määräys; kehottaa komissiota vastaamaan viipymättä näihin huolenaiheisiin keskusteluissaan internet- ja tietotekniikkayritysten kanssa;
24. katsoo, että kunkin jäsenvaltion olisi perustettava erityisyksikkö, joka vastaa internetissä olevan laittoman sisällön ilmoittamisesta ja edistää tällaisen sisällön havaitsemista ja poistamista; pitää myönteisenä sitä, että Europol on perustanut internetsisällöstä ilmoittamista käsittelevän yksikön (IRU), joka vastaa laittoman sisällön havaitsemisesta

ja tukee jäsenvaltioita tässä asiassa kunnioittaen kuitenkin täysin kaikkien osapuolten perusoikeuksia; suosittelee, että tällaiset yksiköt tekisivät yhteistyötä myös EU:n terrorismintorjunnan koordinaattorin ja Europolin Euroopan terrorismintorjuntakeskuksen sekä tällä alalla toimivien kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa; kannustaa edelleen jäsenvaltioita tekemään näissä asioissa yhteistyötä keskenään ja asiaankuuluvien EU:n virastojen kanssa;

25. on tyytyväinen, että Europoliin perustetaan 1. tammikuuta 2016 alkaen Euroopan terrorismintorjuntakeskus (ECTC), jonka osana internetsisällöistä ilmoittamista käsittelevä EU:n yksikkö toimii; pitää välttämättömänä antaa Europolille vaadittava rahoitus sille annettujen lisätehtävien hoitoon terrorismintorjuntakeskuksen perustamisen yhteydessä; pyytää, että Euroopan parlamentti otetaan asianmukaisella tavalla mukaan keskuksen perustamiseen ja sen tehtävien, operaatioiden ja rahoituksen määrittämiseen;
26. katsoo, että internetissä tapahtuva radikalisoituminen voidaan lopettaa ainoastaan tehostamalla eurooppalaisia verkkorikollisuuden torjuntavälineitä; suosittelee, että Europolin ja Eurojustin toimivallan ja resurssien vahvistamisen ohella vahvistettaisiin myös Euroopan verkkorikostorjuntakeskuksen (EC3) toimivaltaa ja resursseja, jotta sillä voi olla todellinen tehtävä internetin uhkien havaitsemisessa ja niiden paremmassa torjumisessa sekä terroristijärjestöjen käyttämien keinojen paremmassa tunnistamisessa; muistuttaa, että Europolissa ja jäsenvaltioissa tarvitaan asianmukaisesti koulutettuja asiantuntijoita vastaamaan tähän erityiseen uhkaan; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa järjestämään uudelleen EU:n tilannekeskuksen (SITCEN) ja tiedusteluanalyysikeskuksen (INTCEN) toiminnan ja varmistamaan niiden koordinoinnin terrorismin torjunnan koordinaattorin kanssa, jotta voidaan paremmin jäljittää verkossa tapahtuvaa rikollista toimintaa ja radikalisoitumiseen ja terrorismiin liittyvän vihapuheen leviämistä; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään huomattavasti keskinäistä tietojenvaihtoaan ja tietojenvaihtoa asiaankuuluvien EU:n rakenteiden ja erillisvirastojen kanssa;
27. katsoo, että unionin ja jäsenvaltioiden kaikkien toimenpiteiden, joiden tarkoitus on ennaltaehkäistä väkivaltaisen ääriajattelun leviämistä Euroopan kansalaisten keskuudessa ja heidän väräyksensä terroristijärjestöjen toimesta, yhteydessä on kunnioitettava unionin perusoikeuksia sekä Euroopan unionin tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen asiaan liittyvää oikeuskäytäntöä, kuten syyttömyysolettaman periaatteen, oikeusvarmuuden periaatteen, oikeuden oikeudenmukaiseen ja puolueettomaan oikeudenkäyntiin, valitusoikeuden ja syrjimättömyyden periaatteen kunnioittamista;

IV. Radikalisoitumisen ehkäiseminen koulutuksen ja sosiaalisen osallistamisen avulla

28. korostaa koulun ja koulutuksen tärkeää tehtävää radikalisoitumisen ennaltaehkäisyssä; muistuttaa koulun tärkeästä tehtävästä yhteiskuntaan integroitumisen edistäjänä, kriittisen ajattelun kehittäjänä ja syrjimättömyyden edistäjänä; kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan oppilaitoksia tarjoamaan sellaisia kursseja ja korkeakouluohjelmia, joiden tarkoituksena on vahvistaa erityisesti eri uskontoja, uskontojen historiaa, elämäntapomuksia ja ideologioita koskevaa ymmärtämystä ja suvaitsevaisuutta; korostaa tarvetta opettaa unionin perusarvoja ja demokraattisia periaatteita, joita ovat muun muassa ihmisoikeudet; painottaa, että jäsenvaltioiden velvollisuus on myös varmistaa, että niiden koulutusjärjestelmissä kunnioitetaan ja edistetään unionin arvoja

ja periaatteita ja että niiden toiminta ei ole ristiriidassa syrjimättömyyden ja yhdentymisen periaatteiden kanssa;

29. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikissa kouluissa (perus- ja keskiasteella) on internetin käytön opetusohjelmia, joiden tavoitteena on kasvattaa ja kouluttaa vastuullisia, kriittisiä ja lainkuuliaisia internetin käyttäjiä;
30. korostaa, että opettajille on annettava valtuudet ryhtyä aktiivisiin toimiin kaikenlaista syrjintää ja rasismia vastaan; painottaa, että kasvatus sekä pätevät ja kannustavat opettajat ovat tärkeässä roolissa sosiaalisten siteiden lujittamisessa, yhteenkuuluvuuden tunteen herättämisessä, tietojen, taitojen ja valmiuksien kehittämisessä, perusarvojen juurruttamisessa ja yhteiskunnallisten, sosiaalisten ja monikulttuuristen valmiuksien, kriittisen ajattelun ja medianlukutaidon kehittämisessä, mutta myös silloin, kun yhdessä vanhempien ja perheiden kanssa nuoria autetaan olemaan aktiivisia, vastuullisia ja avomielisiä yhteiskunnan jäseniä; korostaa, että koulut voivat lujittaa opiskelijoiden vastustuskykyä radikalisoitumista vastaan tarjoamalla turvallisen ympäristön ja aikaa keskusteluille ja kiistanalaisten ja arkaluonteisten kysymysten käsittelylle; huomauttaa, että nuoret ovat erityisen haavoittuvassa asemassa oleva ryhmä, sillä he ovat elämässään vaikeassa vaiheessa, jossa heidän arvojärjestelmänsä kehittyy, ja he etsivät tarkoitustaan, mutta ovat samalla hyvin alttiita vaikutteille ja helposti manipuloitavissa; muistuttaa, että sekä ryhmät että yksilöt voivat radikalisoitua, ja ymmärtää, että vastatoimien kehittäminen ryhmän ja yksilön radikalisoitumiseen voi olla erilaista; painottaa, että yhteiskunnan on annettava nuorille toivoa ja tarkoitusta elämään etenkin laadukkaan koulutuksen avulla; pitää tärkeänä, että koulut opettavat nuorille riskien tunnistamista ja hallitsemista ja turvallisempien ratkaisujen tekemistä, sekä edistävät voimakasta yhteenkuuluvuuden tunnetta, yhteisöllisyyttä, välittämistä, tukemista ja vastuuta toisista ihmisistä; korostaa, että on käytettävä ammatillisen koulutuksen ja korkeakoulukurssien tarjoamia lukuisia mahdollisuuksia nuorten tutustuttamiseksi Euroopassa esiintyviin erilaisiin kansallisiin, alueellisiin, uskonnollisiin ja etnisiin ihmisryhmiin;
31. korostaa, että Euroopan monimuotoisuus ja monikulttuuriset yhteisöt kuuluvat sen sosiaaliseen olemukseen ja ovat olennainen osa kulttuuripääomaa; katsoo, että radikalisoitumisen torjuntaa koskevien toimintalinjojen on oltava sensitiivisiä ja oikeasuhteisia eri yhteisöjen monimuotoisen sosiaalisen olemuksen kunnioittamiseksi ja lujittamiseksi;
32. painottaa tarvetta yhdistää radikalismista luopumiseen tähtäviä ohjelmia sellaisiin toimenpiteisiin kuten kumppanuuksien luominen yhteisöjen edustajien kanssa, investointi sosiaaliin ja naapuruutta koskeviin hankkeisiin, joiden tarkoituksena on taloudellisen ja maantieteellisen marginalisoitumisen hillitseminen, sekä vieraantuneiden ja syrjäytyneiden, radikalisoitumisvaarassa oleviksi katsottujen nuorten mentorointiohjelmat; muistuttaa, että kaikki jäsenvaltiot ovat velvollisia panemaan huolellisesti täytäntöön EU:n syrjinnän vastaisia välineitä ja toteuttamaan tehokkaita toimia, joilla puututaan syrjintään, vihapuheeseen ja viharikoksiin osana radikalisoitumisen torjunnan strategiaa;
33. kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioita sellaisen tiedotuskampanjan toteuttamisessa, jossa nuorille ja heitä ohjaaville henkilöille tiedotetaan radikalisoitumiseen liittyvistä asioista; korostaa, että koulutuksen tai tiedotuskampanjoiden on perustuttava ensisijaisesti varhaiseen asioihin puuttumiseen yksilöiden suojelemiseksi ja radikalisoitumisriskin poistamiseksi; kehottaa

jäsenvaltioita tarjoamaan opetushenkilöstölle erityiskoulutusta ja asianmukaisia välineitä, jotta he kykenevät havaitsemaan mahdolliset huolestuttavat muutokset nuorten käytöksessä, saamaan selville samanhenkiset suljetut piirit, joissa radikalisoituminen ilmiönä vahvistuu jäljittelyn vaikutuksesta, ja huolehtimaan riittäväällä tavalla haavoittuvista nuorista, jotka ovat alttiita terroristijärjestöjen värväykselle; kannustaa jäsenvaltioita myös investoimaan sellaisiin erityispalveluihin koulujen läheisyydessä, jotka toimivat yhteispisteinä, joissa annetaan nuorille sekä näiden perheille, opettajille ja asiaankuuluville asiantuntijoille mahdollisuus osallistua perheillekin avoimeen kouluajan ulkopuoliseen toimintaan, muun muassa psykologin neuvontaan, ja tukemaan niitä taloudellisesti; painottaa, että tällä alalla tarvitaan selkeitä ohjeita, jotta ei vaarannettaisi opettajien, nuorisotyöntekijöiden ja muiden sellaisten henkilöiden ensisijaista roolia, joiden tärkeimpänä huolenaiheena on yksilön hyvinvointi, sillä viranomaisten liiallinen puuttuminen asiaan voi olla haitaksi;

34. korostaa Luova Eurooppa -puiteohjelmassa jäsenvaltioille ja asiantuntijoille tarjottavia mediakoulutusmahdollisuuksia; muistuttaa, että EU:n ohjelmat koulutuksen, kulttuurin, sosiaalisen toiminnan ja urheilun alalla ovat keskeisiä tukipilareita, jotka vahvistavat jäsenvaltioiden epätasa-arvon poistamiseksi ja syrjäytymisen ehkäisemiseksi toteuttamia toimia; korostaa olevan tärkeää kehittää eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisissa puitteissa uusia toimintoja, joilla edistetään eurooppalaisia arvoja koulutuksen alalla; vaatii näin ollen muun muassa kansalaisarvojen siirron tavoittelemista kaikkialla Kansalaisten Eurooppa-, Erasmus+- ja Luova Eurooppa -ohjelmassa;
35. korostaa tarvetta käynnistää kulttuurien välinen keskustelu eri yhteisöjen, johtajien ja asiantuntijoiden kanssa, jotta radikalisoitumista voidaan paremmin ymmärtää ja ehkäistä; painottaa kaikkien uskonnollisten yhteisöjen vastuuta ja merkittävää asemaa fundamentalismin, vihapuheen ja terrorismipropagandan torjunnassa; kiinnittää jäsenvaltioiden huomion uskonnollisten johtajien koulutukseen, ja katsoo, että tämä koulutus olisi mahdollisuuksien mukaan annettava Euroopassa, jotta voidaan estää vihaan lietsominen ja väkivaltainen ääriajattelu paikoissa, joissa harjoitetaan uskontoa Euroopan unionin alueella, ja jotta varmistetaan, että nämä johtajat jakavat eurooppalaiset arvot, samoin myös rangaistuslaitoksissa työskentelevien uskonnon tai elämäntapojen edustajien taikka tunnustuksettomien edustajien koulutukseen; toteaa kuitenkin, että vaikka uskonnon harjoittamispaikat voivat toimia yhteispisteinä, suuri osa piilovaikuttamisesta ja värväämisestä tapahtuu epävirallisemmissa yhteyksissä tai internetissä;
36. korostaa, että on erittäin tärkeää varmistaa, että kaikki toimijat tuntevat vastuuta radikalisoitumisen ennaltaehkäisemisestä paikallisella, kansallisella, eurooppalaisella ja kansainvälisellä tasolla; kannustaa kehittämään tiivistä yhteistyötä kansalaisyhteiskunnan kaikkien kansallisen ja paikallisen tason toimijoiden välillä ja lisäämään yhteistyötä paikan päällä olevien toimijoiden kuten yhdistysten ja kansalaisjärjestöjen kanssa, jotta voidaan tukea terrorismin uhreja ja näiden perheitä sekä radikalisoituneita henkilöitä ja heidän perheitään; kehottaa tästä syystä järjestämään näille paikan päällä työskenteleville toimijoille soveltuvaa asianmukaista koulutusta ja lisäämään taloudellista tukea heille; korostaa kuitenkin, että kansalaisjärjestöille ja muille kansalaisyhteiskunnan toimijoille tarkoitettu rahoitus olisi pidettävä erillään terrorismin torjuntaohjelmiin tarkoitettusta rahoituksesta;
37. katsoo, että näillä kansalaisyhteiskunnan toimijoilla ja paikallisilla toimijoilla on erittäin tärkeä tehtävä paikkakunnilleen ja järjestöilleen soveltuvien hankkeiden kehittämisessä

sekä sellaisten unionin kansalaisten integroitumisen tukemisessa, joiden yhteys yhteiskuntaan on katkennut ja joita terroristinen radikalisoituminen houkuttaa; pitää välttämättömänä antaa valistusta, tietoa ja koulutusta etulinjan työntekijöille (opettajille, kasvattajille, poliiseille, lastensuojelutyöntekijöille ja terveydenhoitoalojen työntekijöille), jotta voidaan parantaa paikallisia valmiuksia vastata radikalisoitumiseen; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi tuettava erityisesti nuorten ohjaukseen tarkoitettujen rakenteiden luomista sekä yhteydenpitoa perheiden, koulujen, sairaaloiden, yliopistojen ym. kanssa; muistuttaa, että tällaisia toimenpiteitä voidaan panna täytäntöön vain hyödyntämällä pitkäaikaisia sosiaalisten investointien ohjelmia; toteaa, että hallituksista riippumattomat yhdistykset ja järjestöt voivat saavuttaa erittäin hyviä tuloksia radikalisoitumassa olleiden kansalaisten uudelleenintegroimisessa yhteiskuntaan;

38. pitää välttämättömänä, että kuhunkin jäsenvaltioon perustetaan avustus- ja ohjausjärjestelmä, jonka ansiosta perheet ja yhteisön jäsenet voivat helposti ja nopeasti saada tukea ja ilmoittaa käytöksen äkillisestä muuttumisesta, joka saattaa olla merkki terrorismiin johtavasta radikalisoitumisesta, tai henkilön lähdöstä ja liittymisestä terroristijärjestöön; toteaa, että tässä suhteessa vihjepuhelinnumerot ovat olleet menestyksellisiä ja että ne tarjoavat ystäville ja perheille mahdollisuuden ilmoituksen tekemiseen henkilöistä, joiden epäillään radikalisoituneen, mutta myös auttavat ystäviä ja perheitä selviytymään tästä vakautta horjuttavasta tilanteesta; kehottaa jäsenvaltioita tarkastelemaan mahdollisuutta ottaa käyttöön tällainen järjestelmä;
39. muistuttaa, että islaminvastaisuuden lisääntyminen Euroopan unionissa edistää muslimien syrjäytymistä yhteiskunnasta, mikä voi luoda hedelmällisen maaperän haavoittuvien henkilöiden liittymiselle väkivaltaisiin ääriliikkeisiin; katsoo, että Da'eshin kaltaiset järjestöt käyttävät puolestaan hyväkseen eurooppalaista islaminvastaisuutta propaganda- ja värväämistarkoituksessa; suosittaa tämän vuoksi unionin kehityksen hyväksymistä kansallisten islaminvastaisuuden torjuntastrategioiden laatimista varten, jotta voidaan puuttua syrjintään, joka estää pääsyn koulutukseen ja työhön sekä asunnon saamisen;
40. korostaa, että viimeaikaiset tutkimukset viittaavat siihen, että radikalisoituneiden ja terroristijärjestöjen värväämien nuorten naisten määrä kasvaa, ja on esitetty näyttöä heidän roolistaan väkivaltaisissa ääriliikkeissä; katsoo, että Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden on otettava sukupuoli ainakin jossakin määrin huomioon laatiessaan radikalisoitumisen ehkäisemiseen tähtääviä strategioita; kehottaa komissiota tukemaan yleisluonteisia ohjelmia, joilla pyritään lisäämään nuorten naisten kiinnostumista tasa-arvopyrkimyksistä ja tarjoamaan tukiverkkoja, joiden kautta he voivat saada äänensä turvallisesti kuuluviin;
41. korostaa, että naisten rooli on merkittävä radikalisoitumisen ehkäisemisessä;

V. Terrorismiin johtavaa radikalisoitumista koskevan tietojenvaihdon tehostaminen Euroopassa

42. muistuttaa olevansa sitoutunut työskentelemään EU:n matkustajarekisterijärjestelmää (PNR) koskevan direktiivin saattamiseksi valmiiksi vuoden 2015 loppuun mennessä ja varmistamaan, että tällainen direktiivi on sopusoinnussa perusoikeuksien kanssa eikä sisällä mitään ideologiseen, uskonnolliseen tai etniseen leimaamiseen perustuvia syrjiviä käytäntöjä sekä että siinä kunnioitetaan täysin unionin kansalaisten tietosuojaoikeuksia; muistuttaa kuitenkin, että EU:n matkustajarekisterijärjestelmää koskeva direktiivi on vain yksi toimenpide terrorismin torjunnassa ja että tarvitaan

kokonaisvaltaista, kunnianhimoista ja laaja-alaista terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntastrategiaa, johon kuuluu myös ulkopoliittisia, sosiaalipoliittisia, koulutuspoliittisia, lainvalvontaan ja oikeuteen liittyviä toimenpiteitä, jotta ehkäistään terroristijärjestöjen harjoittamaa Euroopan kansalaisten värväystä;

43. kehottaa komissiota kasvattamaan EU:n asiantuntemusta radikalisoitumisen ehkäisemisen alalla perustamalla eurooppalaisen verkoston, jossa yhdistetään radikalisoitumisen torjunnan verkoston (RAN) ja PPN-verkoston (Policy Planner's Network on Polarisation and Radicalisation) sekä yhteiskuntatieteiden eri aloihin erikoistuneiden asiantuntijoiden toimittamat tiedot;
44. korostaa, että on ehdottomasti tehostettava jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten välistä sekä jäsenvaltioiden ja asiaankuuluvien virastojen välistä tarkoituksenmukaista ja tehokasta asiaankuuluvien tietojen vaihtoa erityisesti optimoimalla Schengenin tietojärjestelmän (SIS), viisumitietojärjestelmän (VIS), Europolin suojatun tiedonvaihtoverkkosovelluksen (SIENA) ja matkustajia koskevan Europolin yhteispisteen käyttö sekä radikalisoituneita unionin kansalaisia koskevat ilmoitukset näihin järjestelmiin; korostaa, että lainvalvontaviranomaisten välisen tietojenvaihdon tehostaminen edellyttää luottamuksen lisäämistä jäsenvaltioiden välillä sekä Euroopan unionin yksiköiden kuten Europolin, Eurojustin ja Euroopan poliisiakatemia (Cepol) tehokasta resursointia;
45. kehottaa unionia sisällyttämään terrorismiin johtavaa radikalisoitumista koskevat ongelmat Euroopan poliisiakatemia antamaan koulutukseen;
46. korostaa olevan tärkeää panna täytäntöön oikeusjärjestelmässä työskenteleville henkilöille tarkoitettu eurooppalainen erikoiskoulutusohjelma, jonka tarkoituksena on saada heidät tietoisiksi radikalisoitumisen eri muodoista;
47. korostaa, että jäsenvaltioiden paremmalle yhteistyölle radikalisoitumisen ja unionin kansalaisten värväyksen torjumiseksi on ominaista myös jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten ja Eurojustin intensiivinen tietojenvaihto ja yhteistyö; toteaa, että parempi Euroopan tason tietojenvaihto terrorismista epäiltyjen rikosrekistereistä mahdollistaisi sen, että heidät havaitaan nopeammin ja että heitä voitaisiin asianmukaisesti valvoa EU:sta lähdön tai EU:hun paluun yhteydessä; kannustaa tästä syystä uudistamaan eurooppalaista rikosrekisteritietojärjestelmää (ECRIS) ja hyödyntämään sitä paremmin; kehottaa komissiota arvioimaan eurooppalaisen poliisirekisteritietojärjestelmän (EPRIS) toteutettavuutta ja lisäarvoa; korostaa, että tällaisen tietojenvaihdon yhteydessä on kunnioitettava kansainvälisiä sopimuksia ja EU:n lainsäädäntöä sekä perusoikeuksia ja erityisesti henkilötietojen suojaa ja että turvatoimien tehokas demokraattinen valvonta on erittäin tärkeää;
48. katsoo, että laittoman asekaupan torjunnan pitäisi olla EU:n ensisijainen tavoite vakavan ja järjestäytyneen kansainvälisen rikollisuuden torjunnassa; katsoo erityisesti, että on lisättävä yhteistyötä tietojenvaihtomekanismeissa sekä kiellettyjen aseiden jäljittämisen ja tuhoamisen osalta;

VI. Terrorismiin johtavan radikalisoitumisen ennaltaehkäisyn tehostaminen

49. katsoo, että unionin kansalaisten radikalisoitumisen ehkäisemistä ja heidän terroristijärjestöihin värväyksensä torjumista koskevat toimenpiteet toteutuvat täysin vasta, kun niihin liittyvät kaikissa jäsenvaltioissa tehokkaat, varoittavat ja selkeät rikosoikeudelliset toimenpiteet; katsoo, että kriminalisoimalla ulkomailla terroristijärjestöjen rinnalla tehdyt terroristiteot Euroopan unionin jäsenvaltiot saavat tarvittavat välineet unionin kansalaisten terrorismiin johtavan radikalisoitumisen lopettamiseksi ja samalla hyödyntävät täysin EU:n nykyisiä poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön välineitä; katsoo, että lainvalvontaviranomaisilla ja oikeusviranomaisilla (tuomarit ja syyttäjät) olisi oltava riittävät valmiudet ehkäistä, havaita ja nostaa kyseisiä tekoja koskevia syytteitä ja heidän olisi jatkuvasti saatava riittävää terrorismiin liittyviä rikoksia koskevaa koulutusta;
50. kehottaa antamaan vahvistetut valmiudet Eurojustin koordinaatiokeskukselle, jonka olisi oltava ratkaisevassa asemassa edistettäessä jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten yhteisiä toimia, jotka liittyvät todisteiden keräämiseen, ja tehostettava terrorismiin liittyviä rikoksia koskevia syytetoimia; katsoo tässä yhteydessä, että yhteisten tutkintaryhmien välinettä olisi hyödynnettävä enemmän sekä jäsenvaltioiden välillä että jäsenvaltioiden ja sellaisten kolmansien maiden välillä, joiden kanssa Eurojust on tehnyt yhteistyösopimuksia;
51. toteaa, että Euroopan kansalaisten tai EU:n alueella oleskelevien muiden kuin unionin kansalaisten syytteeeseenpano kolmansissa maissa tehdyistä terroriteoista edellyttää, että todisteiden kerääminen kolmansista maista on mahdollista ihmisoikeuksia täysin kunnioittaen; kehottaa näin ollen EU:ta työskentelemään sopimusten tekemiseksi oikeudellisesta ja lainvalvontaa koskevasta yhteistyöstä kolmansien maiden kanssa todisteiden keräämisen helpottamiseksi kyseisissä maissa edellyttäen, että kaikki osapuolet turvaavat oikeudellisen valvonnan alaisen tiukkojen oikeusnormien ja -menettelyjen, oikeusvaltioperiaatteen ja kansainvälisen oikeuden noudattamisen sekä perusoikeuksien kunnioittamisen; muistuttaa näin ollen, että todisteiden kerääminen, kuulustelu ja muut vastaavat tutkintatekniikat on toteutettava tiukkoja oikeusnormeja noudattaen ja että niiden yhteydessä on noudatettava unionin lainsäädäntöä, periaatteita ja arvoja ja kunnioitettava kansainvälisiä ihmisoikeusnormeja; varoittaa tässä yhteydessä, että julman, epäinhimillisen ja halventavan kohtelun, kidutuksen, laittomien luovutusten ja kidnappausten käyttö on kiellettyä kansainvälisessä oikeudessa eikä niitä saa käyttää todisteiden keräämiseksi rikoksista, jotka on tehty unionin alueella tai joihin unionin kansalaiset ovat syyllistyneet sen alueen ulkopuolella;
52. suhtautuu myönteisesti turvallisuus/terrorismintorjunta-asiantuntijoiden sijoittamiseen joihinkin keskeisiin EU:n edustustoihin, jotta vahvistetaan niiden valmiuksia tukea Euroopan terrorisminvastaisia toimia ja tehdä tehokkaammin yhteistyötä asiaankuuluvien paikallisten viranomaisten kanssa, samalla kun terrorismin torjuntaa koskevia valmiuksia kehitetään edelleen Euroopan ulkosuhdehallinnossa (EUH);
53. kannustaa näin ollen tekemään Eurojustin ja kolmansien maiden välillä yhteistyösopimuksia USA:n, Norjan ja Sveitsin kanssa tehtyjen sopimusten mallin mukaan painottaen kuitenkin tarvetta taata, että kansainvälistä ihmisoikeuslainsäädäntöä ja EU:n tietosuoja- ja yksityisyysääntöjä noudatetaan täysimääräisesti; huomauttaa, että näitä sopimuksia tehtäessä etusijalle olisi asetettava maat, jotka myös kärsivät erityisesti terrorismista, kuten MENA-alueen maat; katsoo lisäksi, että Eurojustin yhteyssyyttäjiin

käyttäminen asianomaisissa maissa, erityisesti eteläisissä naapurimaissa, edistäisi tietojenvaihdon lisäämistä ja mahdollistaisi paremman yhteistyön terrorismin torjumiseksi tehokkaasti siten, että samalla kunnioitetaan ihmisoikeuksia;

VII. Terroristijärjestöjen värväämien radikalisoituneiden unionin kansalaisten lähdön estäminen ja paluun ennakoiminen

54. muistuttaa, että unionin on kiireellisesti tehostettava ulkorajavalvontaansa perusoikeuksia täysin kunnioittaen; korostaa, että EU:hun saapumisen ja sieltä poistumisen tehokas havainnointi on mahdollista ainoastaan, jos jäsenvaltiot panevat EU:n ulkorajoilla täytäntöön järjestelmällisen ja pakollisen valvonnan; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään asianmukaisesti nykyisiä välineitä, kuten SIS- ja VIS-järjestelmää, muun muassa varastettujen, kadotettujen ja väärennettyjen passien osalta; katsoo myös, että tästä syystä Schengenin säännösten noudattamisen paremman valvonnan on oltava yksi unionin ensisijaisista tavoitteista;
55. kehottaa jäsenvaltioita antamaan rajavartijoille järjestelmällisen pääsyn Europolin tietokantoihin, joissa voi olla tietoja terrorismista epäillyistä henkilöistä, vierastaistelijoista ja vihasaarnaajista;
56. kehottaa jäsenvaltioita vaihtamaan hyviä käytäntöjä alueelta poistumisen ja sille palaamisen valvonnasta ja kansalaisten varojen jäädyttämisestä estettäessä kansalaisia osallistumasta terroristitoimintaan kolmansien maiden konfliktialueilla sekä menetelmistä, joilla hallitaan heidän paluutaan EU:n alueelle; korostaa erityisesti, että jäsenvaltioiden olisi voitava takavarikoida terroristijärjestöihin liittymistä suunnittelevien kansalaistensa passit toimivaltaisen oikeusviranomaisen pyynnöstä kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti ja täysin suhteellisuusperiaatetta noudattaen; katsoo, että perusoikeuksiin kuuluvan henkilön liikkumisvapauden rajoittamisesta voidaan tehdä päätös ainoastaan, mikäli oikeusviranomainen on arvioinut tämän toimenpiteen tarpeellisuuden ja oikeasuhteisuuden; puoltaa lisäksi rikosoikeudenkäynnin vireillepanoa sellaisia terrorismista epäiltyjä henkilöitä vastaan, jotka Eurooppaan palattuaan osallistuvat terroritoimintaan;
57. pyytää kansainvälistä osallistumista YK:n kehitysohjelman (UNDP) hyväksymään rahoitusmekanismiin, jolla edistetään Da'eshilta vallattujen alueiden välitöntä vakauttamista;
58. kehottaa korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa ja neuvostoa tuomitsemaan selväsanaisesti yli vuosikymmenen ajan jatkuneen tiettyjen Persianlahden maiden hallitusten ja vaikutusvaltaisten yksilöiden tarjoaman taloudellisen ja ideologisen tuen ääri-islamistisille liikkeille; kehottaa komissiota arvioimaan uudelleen EU:n suhteet kolmansiin maihin, jotta voidaan torjua tehokkaammin aineellista ja aineetonta tukea terrorismille; palauttaa mieliin, että Euroopan naapurisuuspolitiikan (ENP) nykyisen tarkistamisen yhteydessä on vahvistettava sen turvallisuuteen liittyvää ulottuvuutta ja työkalujen valmiuksia auttaa parantamaan kumppaneiden selviytymiskykyä ja valmiuksia vastata omasta turvallisuudestaan oikeusvaltioperiaatetta kunnioittaen;
59. muistuttaa, että olemassa olevien välineiden, kuten SIS-, SIS II- ja VIS-järjestelmän, Interpolin SLTD-järjestelmän ja matkustajia koskevan Europolin yhteyspisteen asianmukainen hyödyntäminen on ensimmäinen askel tässä ulkorajojen turvallisuuden lisäämisessä, jolla pyritään tunnistamaan sellaiset unionin kansalaiset ja unionissa oleskelevat ulkomaalaiset, jotka saattavat olla lähdössä konfliktialueelle tai palaamassa

sieltä tarkoituksenaan tehdä terroristitekoja, saada terroristikoulutusta tai osallistua epätavanomaiseen aseelliseen konfliktiin terroristijärjestöjen puolesta; kehottaa jäsenvaltioita parantamaan yhteistyötä ja epäiltyjä ulkomaalaisia taistelijoita koskevan tiedon jakamista jäsenvaltioiden kanssa unionin ulkorajoilla;

60. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikki Euroopan unionin alueelle palaavat vierastaistelijat määrätään oikeudellisen valvonnan ja tarvittaessa hallinnollisen pidätyksen alaisiksi asianmukaisten syytetoimien aloittamiseen asti;
61. on vakuuttunut siitä, että laadittaessa terrorismiin ja radikalisoitumiseen liittyvää politiikkaa on yhdistettävä unionin politiikan sisäisten ja ulkoisten ulottuvuuksien asiantuntemusta ja voimavaroja; katsoo tältä osin, että tätä tällaisen kokonaisvaltaisen lähestymistavan pohjalta voidaan suunnitella asianmukainen reaktio terrorismin ja terroristien värväämisen torjumiseksi unionin sisällä ja sen naapurimaissa; kehottaa näin ollen sekä komissiota että Euroopan ulkosuhdehallintoa tekemään yhteistyötä sekä varapuheenjohtajan / korkean edustajan että komission varapuheenjohtajan johdolla ja ohjauksessa ja terrorismin torjunnan koordinaattorin tuella ja suunnittelemaan poliittisen lähestymistavan, jossa yhdistyvät tehokkaasti sosiaalipolitiikan (muun muassa työllisyys-, kotouttamis- ja syrjimättömyyspolitiikan), humanitaarisen avun, kehityksen, konfliktinratkaisun, kriisinhallinnan, kaupan, energian ja kaikkien muiden sellaisten politiikan alojen välineet, joilla voi olla sekä sisäinen että ulkoinen ulottuvuus;

VIII. Euroopan unionin sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden välisten yhteyksien lujittaminen

62. korostaa, että on erittäin tärkeää, että Euroopan unioni tekee mahdollisuuksien mukaan tiivistä yhteistyötä kolmansien maiden ja etenkin läpikulkumaiden ja kohdemaiden kanssa unionin lainsäädäntöä, periaatteita ja arvoja noudattaen ja kansainvälisiä ihmisoikeuksia kunnioittaen, jotta voidaan havaita terroristijärjestöjen riveihin taistelemaan lähtevien EU:n kansalaisten ja Euroopan ulkopuolelta peräisin olevien asukkaiden lähtö ja paluu; korostaa myös, että on välttämätöntä tiivistää poliittista vuoropuhelua ja yhteisiä toimintasuunnitelmia radikalisoitumisen ja terrorismin torjunnassa kahdenvälisissä puitteissa sekä yhteyksissä alueellisiin järjestöihin, kuten Afrikan unioniin ja Arabiliittoon;
63. panee merkille varapuheenjohtaja / korkea edustaja Federica Mogherinin halukkuuden tukea radikalisoitumisen ennaltaehkäisyhankkeita muun muassa Jordaniassa, Libanonissa, Irakissa sekä Sahelin ja Maghrebien alueilla, kuten Eurooppa-neuvoston 12. helmikuuta 2015 pidetyn kokouksen päätteeksi laaditussa toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevassa raportissa esitetään; korostaa, että nyt on syytä varmistaa, että nämä hankkeet saavat tarvittavan rahoituksen mahdollisimman pian;
64. kehottaa unionia lisäämään yhteistyötä alueellisten kumppaneiden kanssa laittoman asekaupan torjumiseksi kohdistamalla toimet erityisesti terrorismin lähteisiin kuuluviin maihin ja seuraamaan tarkasti sellaisten aseiden vientiä, joita terroristit voisivat käyttää hyväksi; kehottaa myös vahvistamaan ulkopolitiikan työkaluja ja yhteistyötä kolmansien maiden kanssa terroristijärjestöjen rahoituksen estämiseksi; kehottaa kiinnittämään huomiota 16. marraskuuta 2015 pidetyn G20-maiden huippukokouksen päätelmään, jossa rahanpesuvastaista toimintaryhmää (FATF) kehoitetaan toimimaan nopeammin ja tehokkaammin, kun on kyse terroristijärjestöjen rahoituksen katkaisemisesta;

65. kehottaa unionia käymään kohdennettua ja parannettua, turvallisuutta ja terrorismin torjuntaa koskevaa vuoropuhelua Algerian, Egyptin, Irakin, Israelin, Jordanian, Marokon, Libanonin, Saudi-Arabian, Tunisian ja Persianlahden yhteistyöneuvoston kanssa muun muassa aiemmasta tai nykyisestä valtion osallisuudesta terroritoiminnan tukemiseen; katsoo myös, että yhteistyötä Turkin kanssa olisi myös tehostettava yleisten asioiden neuvoston joulukuussa 2014 antamien päätelmien mukaisesti;
66. kehottaa neuvostoa tarkastelemaan säännöllisin väliajoin uudelleen ja laajentamaan 16. maaliskuuta 2015 hyväksytyä Syyriaa ja Irakia koskevaa EU:n alueellista strategiaa sekä terrorismintorjuntaa ja vierastaistelijoita koskevaa EU:n strategiaa EU:n eteläpuolisten naapurimaiden muuttuvan turvallisuustilanteen perusteella komission ylläpitämän RAN-verkoston kaltaisten ehkäisemisaloitteiden ja muiden aloitteiden ohella; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita edistämään keskinäistä kunnioitusta ja ymmärrystä, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä tekijöitä terrorismin torjunnassa sekä EU:ssa että sen jäsenvaltioissa ja myös kolmansissa maissa;
67. on vakuuttunut siitä, että tällaisen tehostetun yhteistyön käynnistäminen edellyttää komissiolta ja etenkin EUH:lta lisäponnisteluja asiantuntemuksen lisäämiseksi ja parantamiseksi terrorismin, epätavanomaisten aseellisten konfliktien ja radikalisoitumisen torjunnan alalla sekä myös kielitaidon, kuten arabian, urdun, venäjän ja mandariinin taidon, vahvistamiseksi ja monipuolistamiseksi, koska Euroopan unionin tieto- ja tiedustelupalveluissa on tällä hetkellä tältä osin vakavia puutteita; katsoo, että on välttämätöntä, että Euroopan unionin viesti terrorismin, radikalisoitumisen ja väkivallan torjunnasta kuuluu myös sen rajojen yli strategiseen viestintään perustuvan tarkan ja tehokkaan toiminnan kautta;
68. antaa tukensa laajemmalle kansainväliselle yhteistyölle ja kansallisten tiedustelupalvelujen tietojen jakamiselle sellaisten EU:n kansalaisten tunnistamiseksi, joilla on riski radikalisoitua, tulla värvätyksi ja matkustaa muualle liittyäkseen jihadistitai muihin ääriryhmiin; korostaa, että MENA-alueen ja Länsi-Balkanin maita on tuettava niiden ponnisteluissa vierastaistelijoiden virran pysäyttämiseksi ja sen estämiseksi, että jihadistijärjestöt käyttävät hyväkseen poliittista epävakautta kyseisten maiden rajojen sisällä;
69. toteaa, että radikalisoituminen ja terroristiverkostojen harjoittama värväystoiminta ovat globaali ilmiö; katsoo, että vastaus tähän ilmiöön ei siis saa olla ainoastaan paikallinen tai eurooppalainen, vaan sen on oltava myös kansainvälinen; pitää näin ollen tarpeellisena vahvistaa yhteistyötä kolmansien maiden kanssa, jotta värväysverkot voidaan tunnistaa ja jotta voidaan vahvistaa tilanteessa osallisena olevien maiden rajojen turvallisuutta; muistuttaa myös, että on tehostettava yhteistyötä samojen haasteiden edessä olevien keskeisten kumppaneiden kanssa diplomaattisen, poliittisen vuoropuhelun ja tiedusteluyhteistyön avulla;
70. muistuttaa, että yleiseen terroriuhkaan on reagoitava tehokkain ja yhteisin kansainvälisin toimin, jotta estetään tuloksettaasti laitton asekauppa niihin maihin, jotka uhkaavat kansainvälistä rauhaa ja turvaa;
71. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio on huhtikuussa 2015 osoittanut kymmenen miljoonan euron määrärahan rahoittaakseen ohjelmaa, jonka tarkoituksena on auttaa kumppanimaita torjumaan radikalisoitumista Sahelin ja Maghrebin alueilla sekä hillitsemään Pohjois-Afrikasta, Lähi-idästä ja Itä-Balkanilta lähtöisin olevien ulkomaalaisten taistelijoiden tulvaa (ensimmäinen viiden miljoonan euron erä

osoitetaan teknisen avun rahoittamiseen, jolla pyritään parantamaan rikosoikeusviranomaisten valmiuksia tehdä tutkintaa, nostaa syytteitä ja ratkaista asioita, joihin liittyy ulkomaalaisia taistelijoita tai sellaisiksi pyrkiviä henkilöitä; toinen 5 miljoonan euron erä osoitetaan radikalisoitiohjelmien torjunnan rahoittamiseen Sahelin ja Maghrebien alueella); painottaa, että on tärkeää seurata tarkasti näiden varojen todellista käyttöä sen varmistamiseksi, ettei niillä rahoiteta hankkeita, jotka liittyvät uskonnolliseen käännytystyöhön, indoktrinointiin tai muihin ääriaatteellisiin tarkoituksiin;

IX. Radikalismista luopumisen aikaansaamista koskevien hyvien käytäntöjen vaihdon edistäminen

72. katsoo, että radikalisoitumisen ja unionin kansalaisten terroristijärjestöihin värväyksen ehkäisemistä koskevan kokonaisvaltaisen toimintalinjan menestyksellinen toteuttaminen on mahdollista ainoastaan, jos siihen liittyy ennakoivia radikalismista luopumista ja yhteiskuntaan osallistamista koskevia toimintalinjoja; kehottaa Euroopan unionia helpottamaan jäsenvaltioiden välillä sekä sellaisten kolmansien valtioiden kanssa, jotka ovat jo saaneet kokemusta ja myönteisiä tuloksia tällä alalla, sellaisten hyvien käytäntöjen vaihtoa, jotka koskevat rakenteiden luomista radikalismista luopumisen aikaansaamiseksi, jotta voidaan estää unionin kansalaisten ja unionissa laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten lähtö unionin alueelta ja valvoa heidän paluutaan sinne; muistuttaa tarpeesta tarjota tukea myös tällaisten henkilöiden perheille;
73. ehdottaa jäsenvaltioille, että ne ottaisivat myös mentori- tai neuvonantajajärjestelmän mukaan prosessiin, jossa pyritään saamaan konfliktialueilta palanneet unionin kansalaiset, joiden harhakuvitelmat ovat särkyneet heidän siellä saamiensa kokemusten vuoksi, luopumaan radikalismista, jotta heitä voidaan asianmukaisilla ohjelmilla auttaa integroitumaan uudelleen yhteiskuntaan; korostaa, että jäsenvaltioiden välistä parhaiden käytäntöjen vaihtoa on parannettava tältä osin; korostaa, että mentoreiden olisi oltava halukkaita osallistumaan erityisiin ohjelmiin, joissa heitä koulutetaan;
74. kehottaa käynnistämään jäsennetyn eurooppalaisen tiedotuskampanjan, jossa hyödynnetään radikalismista luopuneiden entisten eurooppalaisten "ulkomaalaistaistelijoiden" tapauksia, joiden traumaattiset kokemukset auttavat paljastamaan Isisin kaltaisiin terroristijärjestöihin liittymisen äärimmäisen kieroutuneen ja virheellisen uskonnollisen ulottuvuuden; kannustaa kehittämään jäsenvaltioihin foorumeita, jotka mahdollistavat entisten taistelijoiden kohtaamiset ja vuoropuhelun; korostaa lisäksi, että yhteyden luominen terrorismin uhreihin vaikuttaa tehokkaalta keinolta viedä radikaaleilta puheilta niiden ideologinen hohdokkuus; ehdottaa, että tätä kampanjaa käytetään apuvälineenä radikalisoitumisesta luopumisprosesseissa vankiloissa, kouluissa sekä kaikissa niissä laitoksissa, joissa harjoitetaan ennaltaehkäisy- ja sopeuttamistoimintaa; pyytää lisäksi komissiota tukemaan kansallisia viestintäkampanjoita erityisesti taloudellisesti ja koordinoimaan niitä;

X. Terroristiverkoston purkaminen

75. korostaa, että rahanpesu, veronkierto ja muut verotukseen liittyvät rikokset ovat joissain tapauksissa merkittäviä terrorismin rahoituksen lähteitä, jotka vaarantavat sisäisen turvallisuutemme, ja että unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavien rikosten jäljittämisen ja torjumisen on tästä syystä oltava ensisijainen tavoite;

76. painottaa, että esimerkiksi sellaiset terroristijärjestöt kuin Isis/Da'esh ja Jabhat al-Nusra ovat keränneet huomattavat varat Irakissa ja Syyriassa öljyn salakuljettamisesta, varastetun tavaran myynnistä, sieppaamisista ja kiristyksestä, pankkitilien takavarikoimisesta ja antiikkiesineiden salakuljettamisesta; vaatii siksi, että ne maat ja välittäjät, jotka edistävät näiden pimeiden markkinoiden toimintaa, tunnistetaan ja niiden tällainen toiminta lopetetaan viipymättä;
77. antaa tukensa toimenpiteille, joilla pyritään heikentämään terroristijärjestöjä sisältä päin siten, että vähennetään niiden nykyistä vaikutusta unionin kansalaisiin ja unionissa laillisesti oleskeleviin kolmansien maiden kansalaisiin; kehottaa komissiota ja toimivaltaisia virastoja keskittymään toimenpiteisiin, joilla pyritään tekemään loppu terroristiverkostoista ja selvittämään niiden rahoituslähteet; vaatii tässä tarkoituksessa parempaa yhteistyötä jäsenvaltioiden kansallisten rahanpesun selvittelykeskusten välillä ja rahanpesun vastaisen säädöspaketin nopeaa saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja nopeaa täytäntöönpanoa; kannustaa komissiota ehdottamaan terrorismin rahoituskanavien paljastamista ja sulkemista sekä näiden kanavien rahoitustapojen torjumista koskevaa sääntelyä; kehottaa siksi komissiota arvioimaan uudelleen yhteisen eurooppalaisen terrorismin rahoituksen jäljittämisjärjestelmän perustamista; kannustaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön korkeimmat avoimuusvaatimukset unionin ja avoimuudeltaan heikkojen oikeudenkäyttöalueiden kaikkien yritysrakenteiden tosiasiallisia omistajia koskevan tiedonsaannin osalta, sillä nämä rakenteet voivat olla terroristijärjestöjen rahoittamisen välineitä;
78. suhtautuu myönteisesti hiljattain hyväksytyyn Euroopan turvallisuusagendaan, jossa ehdotetaan tärkeitä toimia kohti tehostettua terrorismin ja radikalisoitumisen torjuntaa, kuten Euroopan terrorismintorjuntakeskuksen perustamista Europoliin; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään täysimääräisesti olemassa olevia toimenpiteitä ja kehottaa komissiota osoittamaan tähän riittävät taloudelliset ja henkilöstöresurssit voidakseen tehokkaasti toteuttaa ehdottamansa toimet;
79. kehottaa jälleen komissiota tarkastelemaan viipymättä EU:n ampuma-aselainsäädäntöä ja tarkistamaan neuvoston direktiiviä 91/477/ETY pimeillä markkinoilla ja pimeässä verkossa käytävän laittoman asekaupan jäljittämistä ja torjumista koskevan kansallisten poliisivoimien ja tutkintaviranomaisten tehtävän helpottamiseksi ja kehottaa komissiota esittämään yhteiset ampuma-aseiden deaktivoitistandardit, jotta deaktivoidut ampuma-aseet voidaan tehdä pysyvästi ampumakelvottomiksi;
80. vaatii yhdenmukaistettua lähestymistapaa verkossa ja sen ulkopuolella esiintyvän vihapuheen, missä radikaalit yllyttävät muita halveksimaan ja loukkaamaan perusoikeuksia, määrittelemiseen rikokseksi; ehdottaa tämän nimenomaisen rikoksen lisäämistä neuvoston asiaankuuluviin puitepäätöksiin;
81. kehottaa jäsenvaltioita osallistumaan tähän ulkoisten rahoitusvirtojen jäljittämiseen ja varmistamaan avoimuuden ja osoittamaan sitä suhteissaan tiettyihin Persianlahden maihin, jotta tehostetaan yhteistyötä ja valotetaan siten terrorismin ja fundamentalismin rahoitusta Afrikassa ja Lähi-idässä samoin kuin joidenkin Euroopassa toimivien organisaatioiden rahoitusta; kannustaa jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä terroristijärjestöille ratkaisevan tärkeitä tuloja tuovan öljyn laittoman kaupan lopettamiseksi; katsoo, että jäsenvaltioiden on epäröimättä käytettävä rajoittavia toimenpiteitä yksittäisiä henkilöitä ja organisaatioita vastaan, jos sillä on uskottavia todisteita terrorismin rahoittamisesta tai muusta siihen liittyvästä avunannosta;

82. torjuu voimakkaasti kaikki pyrkimykset poistaa mietinnöstä kohdat, joissa keskitytään terroritekojen ja ääriajattelun torjuntaan; katsoo, että on hyödytöntä ja haitallista murtaa radikalisoitumisen torjunnan ja radikalisoitumisen ilmentymien torjunnan välinen yhteys; kehottaa neuvostoa laatimaan mustan listan eurooppalaisista jihadisteista ja jihadistiterrorismista epäillyistä henkilöistä;

o

o o

83. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Yhdistyneille kansakunnille, Euroopan neuvostolle, Afrikan unionille ja Välimeren unionin, Arabiliiton sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön jäsenvaltioille.